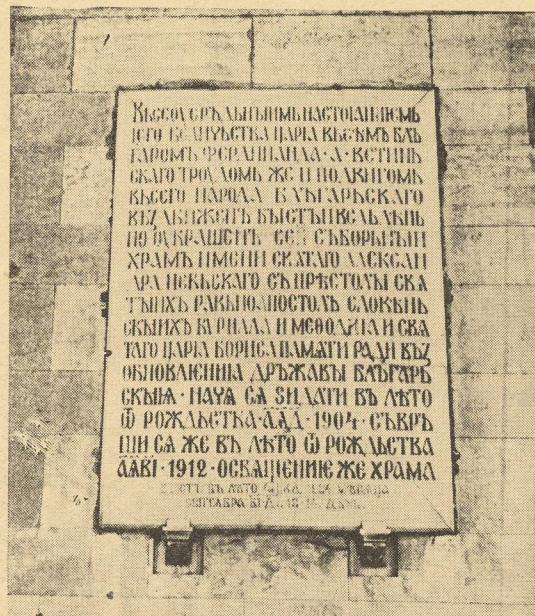
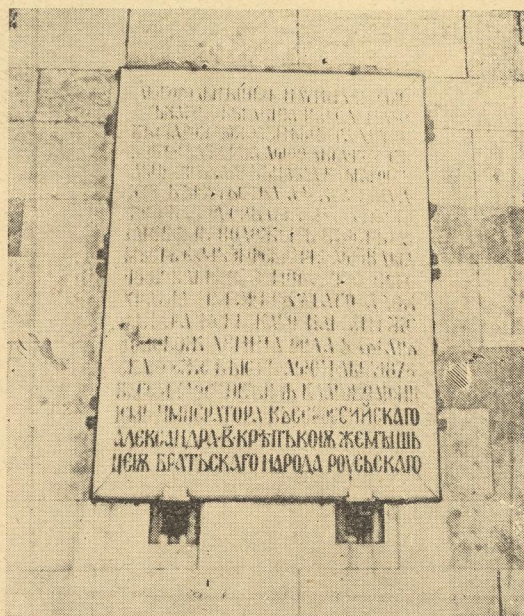

шило за въ бъдеще храмът-паметникъ да носи името „Св. Св. Кирилъ и Методий“ вмѣсто „Св. Александъръ Невски“. Мотивитѣ на това решение били отъ политически характеръ — враждебнитѣ отношения между

ването на храма бѣше презъ лѣтото на 1924 г., м. септемврий въ днитѣ 12—14¹.

Освещаването на храма-паметникъ „Св. Александъръ Невски“, както споменахме на друго мѣсто, станало въ днитѣ между 12 и

Русия и България. Следъ свършването, обаче, на войната на 4 мартъ 1920 г. Народното събрание постановило, щото храмът-паметникъ да носи първото си име.

Отъ дветѣ страни на главния входъ (западния) на храма-паметникъ, върху стенитѣ, сж прикрепени две мраморни плочи съ надписи на старо-български езикъ.

Отъ лѣва страна: „Съ любородния починъ на Първото Народно Събрание въ престолния градъ Търново на 13 априлъ 1879 г., въ днитѣ на първия български князь Н. Височество Александъръ I-и и по негово усьрдие и настояване бѣ положенъ върху това мѣсто на 19 февруарий 1882 г. основенъ камъкъ на този храмъ на името на „Св. Александъръ Невски“ въ паметъ за освобождението на българския народъ, което стана презъ 1878 г. съ всемилостивото благоволение на всеруския императоръ Александъръ II и съ крепката мишца на братския руски народъ“.

Отъ дѣсна страна: „Съ усьрдното настояване на Н. Величество Фердинандъ, Царъ на българитѣ, и съ самоотвержения трудъ и подвигъ на българския народъ бѣ въздигнатъ този съборенъ храмъ въ името на „Св. Александъръ Невски“, съ престоли на светитѣ братя славянски равноапостоли Кирила и Методия и св. Царъ Борисъ, въ споменъ за възобновяването българската държава. Храмътъ почна да се гради презъ 1904 г. и се завърши презъ 1912 г. Освеща-

14 септемврий 1924 г. Предаваме церемонията на освещаването така, както е описана въ вестницитѣ „Миръ“¹⁾ и „Знаме“²⁾ отъ онова време: освещаването започнало на 11 септемврий по опредѣлена програма. При стечение на много народъ, Н. В. Преосвещенство Софийскиятъ митрополитъ Стефанъ отслужилъ тържествена вечеръ съ петохлѣбие. На 12 септемврий църковната служба започнала въ 7 часа заранѣта. Следъ утрината Н. В. П. Пловдивскиятъ митрополитъ Максимъ, най-стариятъ архиерей, въ съслужение съ останалитѣ иерарси и свещеници, и при пѣненето на хора на г. Николаева, извършилъ службата за освещаването на Срѣдния (главния) престолъ на храма-паметникъ на името на Св. Александъръ Невски. Църковната служба била изпълнена съ голѣма тържественостъ. Храмътъ билъ препълненъ съ богомолци, а площадътъ, който билъ великолепно украсенъ съ зеленина и гирлянди — отъ разни дружества и организации, учаща младежъ и военни.

Следъ освещаването на Срѣдния престолъ, Пловдивскиятъ митрополитъ Н. В. Преосвещенство Максимъ отслужилъ първата литургия, която била завършена съ слово отъ сжщия. Следъ службата, на площада, въ нарочно построенъ павильонъ, била отслужена панихида за Царя-Освобо-

¹⁾ Брой 7271—7273 отъ 11—13.IX.1924 г.

²⁾ Брой 128 отъ 13.IX.1924 г.